

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 018577 17 Uvp
Banja Luka, 04.07.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi B.B. iz P., zastupanog po punomoćnicima mr M.D. i mr D.Z., advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije u P. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ...od 17.03.2016. godine, tuženog Fonda, u predmetu starosne penzije, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 018577 16 U od 14.12.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.07.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke je odbijena tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv privremenog rješenja Filijale tuženog u P. broj ... od 04.02.2015. godine, a kojim je tužiocu priznato pravo na srazmjernu starosnu penziju u iznosu od 133,59 KM počev od 01.10. 2014. godine s tim da se 01.01.2015. godine taj iznos uvećan za 1,65 % i iznosi 135,79 KM.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je osporeni akt donijet u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016578 15 U od 15.02.2016. godine, te da je postupljeno po uputama i primjedbama iz te presude, pa da su na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjene odredbe člana 41.-43., 47. i 178. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju RS („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 82/13 i 103/15, u daljem tekstu: Zakon o PIO). U tom smislu da je tuženi u obrazloženju osporenog akta dao potpune i jasne razloge zašto je tužiocu utvrđen srazmjerni dio penzije, a što je u skladu sa odredbama člana 85., 85 a) i 86. Zakona o PIO.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona. Ne spori činjenicu da je donijeto privremeno rješenje o određivanju srazmjernog dijela starosne penzije dok se ne dostave podaci o platama za 2014. godinu, iako je od podnošenja zahtjeva tužioca za ostvarivanje prava na starosnu penziju prošlo više od dvije godine, a da od Poreske uprave, Područne jedinice P. ne može dobiti podatke o platama, odnosno o naknadi plate, s obzirom na činjenicu da je bio prijavljen na evidenciju Zavoda za zapošljavanje kao nezaposleno lice. Dodaje da je krajem 2013. godine kao vlasnik „privatne radnje“, u cjelosti izmirio doprinose

prema nadležnim fondovima, ali smatra da nije njegova krivica zbog čega mu nije utvrđen konačni iznos starosne penzije. Osim navedenog, smatra da mu je iznos srazmjernog dijela starosne penzije manji od minimalne zagarantovane penzije u Republici Srpskoj, za što nisu dati valjano obrazloženi razlozi. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev istakao da su navodi tužioca neosnovani, jer da je prvostepeno rješenje privremenog karaktera, s obzirom da nisu dostavljeni podaci o platama za 2014. godinu. U službenoj evidenciji tuženog postoje podaci za koje periode nisu uplaćeni doprinosi, pri čemu nije sporno da doprinosi nisu uplaćeni za 2014. godinu. S obzirom da je tužilac u 2014. godini ostvarivao pravo na novčanu naknadu kod Zavoda za zapošljavanje, isti je bio dužan da dostavi te podatke Poreskoj upravi, što nije učinjeno. S obzirom da je tužilac korisnik srazmjerne starosne penzije sa Republikom Hrvatskom i Republikom Slovenijom, te da je odredbama člana 86. Zakona o PIO propisano da se odredbe člana 85. tog zakona neće primjenjivati na srazmjerne penzije ostvarene primjenom međunarodnih ugovora o socijalnom osiguranju, što je u konkretnom slučaju, nema osnova da se tužiocu odredi najniži iznos penzije. Ostajući kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta, predložio je da se isti odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Činjenice koje tužilac ne osporava, a koje su utvrđene u postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog rješenja su: da je tužilac rođen 28.06.1955. godine i na dan 01.10.2014. godine ima navršenih 59 godina, 3 mjeseca i 4 dana života, da staž osiguranja ostvaren u bivšoj BiH za period proveden u osiguranju od 03.01.1986. godine sa prekidima 17.09.1991. godine iznosi 5 godina, 4 mjeseca i 25 dana, a staž osiguranja ostvaren u Republici Srpskoj za period od 27.02.1996. do 30.09.2014. godine iznosi 18 godina, 7 mjeseci i 13 dana, s tim da ima ostvaren poseban staž u dvostrukom trajanju od 18.09.1991. do 26.02.1996. godine, da ima ostvaren staž osiguranja u Republici Hrvatskoj za period proveden u osiguranju od 17.08.1982. godine sa prekidima do 20.12.1985. godine, tako da iznosi 3 godine, 4 mjeseca i 4 dana, te staž osiguranja ostvaren u Republici Sloveniji za period proveden u osiguranju od 27.09.1977. godine sa prekidima do 09.06.1982. godine, koji iznosi 4 godine, 8 mjeseci i 13 dana, što znači da ukupan penzijski staž tužioca iznosi 40 godina, 11 mjeseci i 3 dana.

Na osnovu takvog utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je utvrđeno da tužilac ispunjava uslove iz člana 41.-43., a u vezi sa članom 179. stav 1. točka v) Zakona o PIO za ostvarivanje prava na srazmjernu starosnu penziju. Tuženi organ je u osporenom aktu dao jasne i dovoljno obrazložene razloge, što je prihvatio i sud u nižestepenoj presudi da je tužiocu pravilno određena srazmjerna starosne penzija, te da je donijeto privremeno rješenje, s obzirom da nisu dostavljeni podaci o platama za period od 01.01.2014. do 30.09.2014. godine, nakon kojeg pribavljanja će se donijeti konačno rješenje. Ove činjenice tužilac nije argumentovano osporio, čak ih je i potvrdio u zahtjevu. U pogledu prigovora koji se odnosi na visinu srazmjerne penzije tuženi je u obrazloženju osporenog akta i u odgovoru na zahtjev dao valjano obrazložene razloge da je tužilac korisnik srazmjerne starosne penzije sa Republikom Hrvatskom i Republikom Slovenijom, te da je odredbama člana 86. Zakona o PIO propisano da se odredbe člana 85. tog zakona neće primjenjivati na srazmjerne penzije ostvarene

primjenom međunarodnih ugovora o socijalnom osiguranju zbog čega tužiocu ne pripada pravo na najniži iznos penzije u Republici Srpskoj.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS pa je na osnovu člana 40. stav 1. ZUS odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić